

BEN ŞAM'I BİN YIL ÖNCESİNDEN BİLİRİM

Ben Şam'ı bin yıl öncesinden bilirim

Annemin sütü kadar yakın bana

Babamın uğradığı son antik çarşı

Dedemin kılıcını dayadığı surlarına

Ey kalbimin içinde uyuyan şehir

Hiç bir uçak hiç bir tren hiç bir otomobil

Hiç bir muştu hiçbir belge hiçbir kanıt hiçbir

Seni alıp bana getirmemiştir

(Beni alıp sana gelememiştir)

Niçin göçtün benden ve nereye

Yükleyip gittin ağır kervanını

Neden aldatmadın karanlığı bezirganını

Boyanmış olan sarıya kızıla griye

Peygamberlerin türbeleri makamları

Mahallelerinde ağaçlarla çevrili

Altından suların aktığı

Bir sırrı fısıldayan yeşil rüzgar

Tevrat çizgisi Zebur yankısı

İncil sesi Kur'an nefesi

Şam sokaklarının sabah öncesi

Ve güneşini yere indiren öğlesi

Atların aşık kemiğine kadar çıkmıştı
Seni son koruyanların kanı
Taşdıkları yeşil Peygamber sancağı
Dalgalanmıştı sağnak sağnak tepelerinde

Şehirde adım adım savaş...
Sokak sokak gerileme ve çekiliş
Maveraunnehir'den gelip de durmuş
Huzurunda Peygamberin. Şimdi geri gidiş...

Nereye gidiş? Şehitler ülkesine elbet
Vahyin kanatlarıyla sedefleşen yer
Gecenin günün ortasında cennetler
Sonsuz balkonlardan gül saçılışı sepet sepet

Yeniden doğuş, diriliş suru çalınca
Benim geri döneceğim şehir Şam'dır
Bir Başşehre döner gibi dönecek askerler
Belki yorgun, fakat neşelerin en neşesiyle

Fırat sana geldiği zaman
Nasıl karşılayacaksın onu
Dicle sana geldiği zaman
-Bir diriliş başlangıcı
Bir kıyamet sonu-
Nasıl karşılayacaksın onu

Taşların içindeki cevher
Kederimin madeninden
Toprağın ruhumun yeraltında gezer
Bir gelgit depreminden boğazıma yükselen

Şam Şam Şam

Sana hangi kadırgamı göndersem

Sana hangi çekirimi yollasam

Sana hangi kucağımı uzatsam

Bir nar gibi koparılan Şam

Yabancı ellerce gerçek dalından

Güneşten ayırıp götürülen nereye

Renginden ruhundan anasından soyundan

Atların aşık kemiğine kadar çıkmıştı

Dünya yüzüne Allah adını yazan kan

Bir kan ki, Ilgaz, Erciyes, Ağrı, Süphan

Dağları ırmaklarından akmıştı coşkun coşkun

Ve sonra ne yazık sonbahar büyük bozgun

Çıkageldi Büyük Halk ve Büyük Yurt için

İstanbul'u, Bağdat'ı, Şam'ı kaplayan matem için

Kanatlarıyla siyah siyah bir kuzgun

Ama, umutsuzluk yok, en yakın ve keskin günde

Sonunda dönecek talih, gelecek Büyük Atlı

Çileye batmış İslam halkı için kurtarıcı

Görünecek ilkin Şam'da der gelenek saati

Sezai Karakoç

(Alın yazısı saati, 1979-1988. Gün Doğmadan, Şiirler, Diriliş Yayınları)